

[Arne Bjerregaard]

brug for et beslutningsforslag til, når det reelt er et lovforslag, man fremsætter for os?

Jeg beklager meget, at regeringen ikke ønsker os med i en drøftelse af disse problemer. Vi har vist os positive over for det at afskaffe fradragsretten for private renter, hvis man ville tage skyldigt hensyn til væsentlige andre sider i lovgivningen. Det ville man altså ikke fra regeringens side, og derfor er vi nødt til at sige, at vi overhovedet ikke kan være med i en debat, hvis konklusion er givet på forhånd. Jeg synes, det er umulige opgaver, skatteministeren stiller dette ting over for, nemlig at skulle samarbejde udelukkende på skatteministerens egne præmisser. Jeg beklager den manglende vilje til samarbejde fra skatteministeren. Jeg synes, at skatteministeren før i tiden har vist en mere positiv holdning over for samarbejde. Men jeg forstår, at skatteministeren med dette totalt lukker af for samarbejde med andre partier, i alt fald i midten af dette ting.

Flygaard (DR):

Hvad angår retsforbundets synspunkter, skal jeg for det første henvise til den udtalelse, vi allerede nu har afgivet i betænkningen over forslag til folketingsbeslutning om omlægning af fradraget for private renteudgifter.

Dernæst vil jeg gerne komme med nogle yderligere bemærkninger. Den nuværende rentefradragsordning har givet haft en uheldig virkning på udviklingen i den danske økonomi; det er vi alle sammen enige om. På den baggrund synes jeg godt, man kan takke ministeren for så vidt både for lovforslag nr. L 65 og beslutningsforslag nr. B 35, for han har i hvert fald for alvor bidraget til, at der er rejst en tiltrængt debat.

Men når det nu kommer som beslutningsforslag, kan det måske nok overraske, at der ikke bliver lagt op til denne debat på et lidt bredere grundlag, end tilfældet er, således at der ikke var så skarpt afgrænsede præciseringer, som der er i beslutningsforslag nr. B 35.

Men jeg vil også gerne føje til, at debatten efter min opfattelse nemt bliver meget destruktiv og lidet konstruktiv, hvis der ikke sættes noget alternativ op over for det forslag, ministeren her har lagt frem i beslutningsform. Hvis der ikke kommer, skal vi sige kvalificerede alternative løsningsforslag,

tror jeg for så vidt, man alene af den grund kommer til at fremme ministerens forslag.

Dernæst vil jeg gerne sige, at hvis der gennemføres en ren proportionalsskat med et indkomstuafhængigt persontilskud, forener man efter min opfattelse proportionalbeskatningens hensigtsmæssighed med progressions sociale rimelighed. Jeg har forstået af den skattedebat, der er pågået herinde, at der er en række spørgsmål, man gerne skulle have løst. Efter min opfattelse vil en sådan omlægning af beskatningen, specielt set ud fra et borgerligt synspunkt, kunne løse sambeskatningsproblemet og selskabsbeskatningsproblemet. Og hvis man ser det mere ud fra et socialdemokratisk synspunkt, vil en sådan skatteomlægning også løse spørgsmålet om fradrag i indkomsten kontra fradrag i skatten generelt.

Endvidere vil forslaget efter vores opfattelse indebære en rent selvkontrollerende renteskatteordning; den bevarer rentefradragsretten. Men den vil jo i høj grad tilgodese de hensyn og rimelige krav, som de almennyttige boligselskaber måtte kunne stille, og en sådan beskatningsform har, i hvert fald i relation til den debat, der er pågået både her i salen og i udvalget, den klare fordel, at den ikke stiller krav om nogen opdeling i den private og den erhvervsmæssige sektor, for jeg må nok tilstå, at det også efter retsforbundets opfattelse fortsat er et problem, om man med ministerens formuleringer har fundet en rimelig løsning på dette problem.

Under disse forudsætninger kan man tage stilling til, om det måtte være rimeligt i givet fald at forhøje lejeværdien til et højere niveau end det, der er i dag.

Endelig vil jeg gerne sige, at der i forbindelse med en sådan beskatningsform også klart er lagt op til en meget omfattende fradragsreform, som jeg har forstået socialdemokratiet også sætter megen pris på.

Til slut skal jeg blot komme med en enkelt bemærkning. Bemærkningen er fremsat af et tidligere medlem af dette høje ting, minister Viggo Starcke, der engang sagde, at det nok er nødvendigt for samfundsøkonomien, at man kan tænke i andet led, men at det nok er farligt for en politiker at forudsætte, at vælgerne tænker i mere end det første led.

(Kort bemærkning).